

Kostel Svatého Ducha
Staré Město

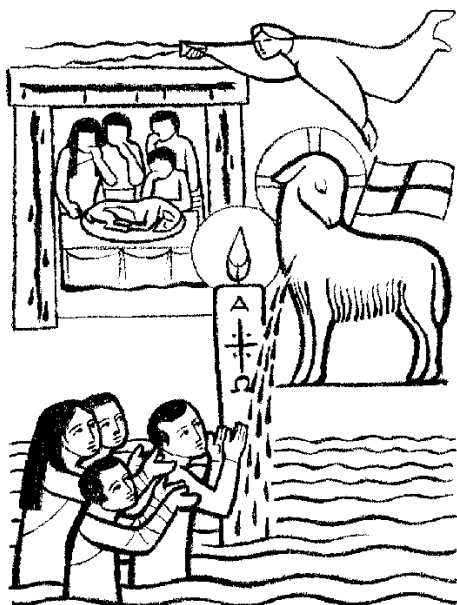
MICHAEL - SVATÝ DUCH

občasník farnosti Staré Město

č. 97 / Velikonoce 2019

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ DEN V ROCE!

Vzkříšení Ježíše je nejdůležitější pravdou naší víry. Nic by nedávalo smysl, kdyby Ježíš nevstal z mrtvých. V tento nejdůležitější den pozvedáme oči od pozemských hrobů k nebi, protože Vzkříšený Ježíš je zárukou, že z každého hrobu je s Jeho pomocí možné vstát z mrtvých.

Pro ty, kteří věří v Ježíše, neexistují ztracené šance, není beznaděje.

Ten, kdo věří ve Vzkříšeného Ježíše, může s Jeho pomocí vstát z každého hrobu svého života.

S jeho pomocí můžeme odvalit kameny závislostí a svázaností.

S jeho pomocí můžeme odvalit kameny agrese, které zraňují životy naše a životy našich blízkých.

S jeho pomocí můžeme odstranit kameny smutku, které nám brání těšit se z plnosti života.

Pro toho, kdo věří ve Zmrtvýchvstalého, pro toho, kdo se setká se Zmrtvýchvstalým – neexistuje hrob, ze kterého by ho Ježíš nemohl vysvobodit.

Pro Zmrtvýchvstalého Ježíše neexistuje žádný kámen (smutku, beznaděje, závislosti), který by nedokázal odvalit, abychom s Ním mohli vstát a žít naplněný opravdový život.

Požehnané Velikonoce každému z Vás

o. Miroslav

Pastýřský list Velikonoce 2019

Milé sestry a drazí bratři,

Kristův hrob je prázdný, protože On přemohl smrt, žije a je přítomen mezi námi. I dnes k nám mluví slovy Písma či hlasem svědomí v tichu srdce. Přichází k nám v bratřích a sestrách, kteří potřebují náš čas či pomoc, a čeká, že jej v nich poznáme.

Čeká ve svatostánku našich chrámů, aby nám naslouchal. Zve nás k eucharistickému stolu, aby nás vtáhl do společenství. Sytí nás svým tělem, abychom nezemdleli na životní cestě. Dává nám zakusit svou přítomnost, když nezištně milujeme. Buduje ve světě Boží království skrze nás, když žijeme jeho slovo. Dokonce se zjevuje uprostřed nás, když se shromažďujeme v jeho jménu. Projevuje lidem svou lásku, když v jeho jménu sloužíme potřebným. Hlásá světu evangelium, když o něm vydáváme svědectví. Věrně nás provází životem a ujišťuje nás: Nebojte se, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.

Skuteční křesťané jsou velikonoční lidé. Každému z Vás proto přeji pravou velikonoční radost z osobního setkávání se Zmrtvýchvstalým, z jeho přítomnosti, ba i z jeho působení skrze Vás. Velikonoční lidé jsou nositeli naděje pro svět. Buďme si vědomi svého poslání a zodpovědnosti. Svým důvěrným životem se Zmrtvýchvstalým dávejme lidem ve svém okolí příležitost poznat Zmrtvýchvstalého a setkat se s ním v nás.

Děkuji Vám za společné úsilí a všem ze srdce žehnám

arcibiskup Jan

Misie s P. Patem Collinsem

V podzimních dnech 30. 9. – 4. 10. 2019 se v Uherském Hradišti uskuteční charismatická misie pod názvem „NEBOJTE SE ... VYJDĚTE!“ celosvětově známého irského misionáře, kněze vincentiánského řádu a autora mnoha knih P. Pata Collinse pozval náš děkan Mgr. Josef Říha. Tématem přednášek a diskusí bude identita člověka, život v plnosti a jak dávat z darů, které jsme obdrželi. Součástí evangelizace budou nejen mše svaté, ale také adorace, chvály, přímluvné modlitby a svědectví.

P. Pat Collins sám sebe nazývá „obráceným“ katolickým knězem. Toto znovuzrození nastalo až několik let po vysvěcení – s hlubokými znalostmi z oblasti teologie a filozofie - stále toužebně hledal Pána. Při prosebné modlitbě prožil nádhernou letniční zkušenost: „Ježíš prošel mým tělem a vstoupil do mého nitra. V té chvíli jsem věděl, že mi odpustil mé hříchy. Pravda o Boží lásce sestoupila z hlavy do mého srdce. A byl jsem schopný pochopit šířku, délku, výšku i hloubku Kristovy lásky, která přesahovala mé chápání. Toto byl den, kdy jsem byl opravdu evangelizován.“

PŘEHLED BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH 2019 v novém chrámu Svatého Ducha ve Starém Městě		
Květná neděle – 14.4.2019 PAŠIJOVÁ NEDELE (čtou se texty evangelíí o Kristově umučení) ZAČÍNÁ SVATÝ TÝDEN <i>(Přineste s sebou, prosím papírové pokladničky Postní almužny! Děkujeme!)</i>	PAMÁTKA SLAVNÉHO VJEZDU JEŽÍŠE KRISTA DO JERUZALÉMA <i>(Dominica in palmis de passione Domini)</i> Přineseme si ratolest jívy - "kočičky". Obřady začnou před novým kostelem, kde budou ratolesti požehnány a průvodem přejdeme do kostela	Mše svaté: 7:00 hodin 10:00 hodin v sobotu večer 13.4. v 18:00 h.
15:00 – 17:00 hodin – Velikonoční svátost smíření (svatá zpověď) , budou přítomni tři zpovědníci!		
Zelený čtvrtek – 18.4.2019 ZAČÍNÁ „TRIDUUM PASCHALE – VELIKONOČNÍ TRÍDENNÍ“	MŠE NA PAMÁTKU POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNA <i>(Missa in Coena Domini)</i> (ustanovení mše svaté, ustanovení svátosti kněžství, nové přikázání lásky)	18:00 hodin Po mši sv. hodinová adorace v Getsemanské zahradě (noční adorace 20:00-06:00)
Velký pátek – 19.4.2019 DEN PŘÍSNÉHO POSTU	OBŘADY NA PAMÁTKU UMUČENÍ JEŽÍŠE KRISTA <i>(in Passione Domini)</i> Kostel bude otevřen k soukromé modlitbě od 11:00 – 17:00 hodin	Společná pobožnost <u>Křížové cesty v 9:00 hodin.</u> <u>Modlitba Korunky k Božímu milosrdenství v 15:00 hodin.</u> Obřady v 18:00 hodin (20:00 - 24:00 hodin noční bdění v modlitbě u Božího hrobu)
<i>Dary při adoraci u Božího hrobu se posílají na opravy katolických chrámů ve Svaté Zemi! Pán Bůh zaplat'!</i>		

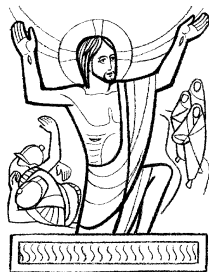
Bílá sobota – 20.4.2019 Neslaví se liturgie	(Sabbatum Sanctum) Boží hrob bude přístupný k modlitbě: 9:00 - 18:00 hodin	9:00 – Společná modlitba Ranních chval a Četby z Breviáře 9:30 – Obřad Effata katechumenů
VELIKONOČNÍ VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE	Slavnostní obřady začnou před novým kostelem	20.00 hodin (s křtem našich katechumenů Adély, Valentýny a Víta)
NA VELIKONOČNÍ VIGILII SI NEZAPOMEŇTE PŘINĚST ZVONEČKY A ZVONKY! ZVONĚNÍM SE PŘIPOJÍME KE ZPĚVU OSLAVUJÍCÍMU ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNA JEŽÍŠE!		
Velikonoční neděle – 21.4.2019 ZMRTVÝCHVSTÁNÍ NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA (Boží hod Velikonoční)	(Dominica Paschae in resurrectione Domini) Sbírka na Arcibiskupský kněžský seminář v Olomouci Žehnání pokrmů na konci mše sv. (Nádoby s pokrmy položte na připravené ubrusy)	8:00 hodin 10:00 hodin
Pondělí velikonoční – 22.4.2019	Doba lidových tradic – šlaháčka	7:00 hodin 10:00 hodin
Velikonoční oktáv - týden po Velikonocích do neděle Božího milosrdenství (28.4.2019)	Denně při bohoslužbách zaznívá chvalozpěv Gloria a Aleluja a čtou se evangelijní úryvky o zjeveních Vzkříšeného Krista	mše sv. v út. a čt. v 6:30 hodin, st., pá., so. v 18:00 hodin
Velikonoční doba trvá 50 dní a končí 9.6. naplněním Kristova příslibu, že pošle Utěšitele - Sesláním Ducha svatého	40. den po Velikonocích 30.5. je Slavnost Nanebevstoupení Páně - Ježíš odchází k Otcí	

Svědectví katechumenů

Cesta k Bohu je někdy velmi klikatá, ale když si nás Bůh vybere, tak i přes okliky se k němu vždy dostaneme. Ke mně si Bůh našel cestu skrze hudbu a já skrze hudbu a hudebníky, kteří vírou a láskou k němu oplývají. Vše začalo, už když jsem byla malinká. Věřím, že nejsem sama, koho už jako dítě rodiče naučili modlitbičku „Andělíčku, můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku, opatruj ji ve dne v noci od smrti a od zlé moci. Duši, tělo opatruj, andělíčku, strážce můj“. Ve školním věku přišla nabídka křesťanského tábora, a protože pocházím z vesnice, kde se trávil volný čas běháním v ulici s kamarády a hraním společných her, byla jsem nadšená. Začala jsem zpívat ve škole a na tento tábor jezdila se svými přáteli mnoho let. Pak ale nastal v mém životě zlom a já na Boha zanevřela. Nebylo to vůbec jednoduché a dlouhou dobu byly v mém srdci pochybnosti a nenávisť, pramenící ze ztráty blízké osoby, za kterou jsem Boha vinila. V té době jsem už chodila zpívat do kostela sv. Michaela a ani rozmluvy s Otcem Suchomelem mne nepřesvědčily názor změnit. Pro Boha bylo mé srdce uzavřeno, protože krvácelo. Toto období trvalo 13 let. Kostel jsem nikdy úplně nezavrhla, protože miluji krásu a atmosféru těchto staveb. Zažívala jsem v kostelech vždy pocit obrovského klidu. Jen jsem se přestala modlit a celkově s Bohem mluvit. Před třemi lety přišla nabídka od mé kolegyně zazpívat si jako host v chrámovém sboru při kostele sv. Františka Xaverského v Uh. Hradišti. Po jednom koncertu přišel dotaz, zda bych se chtěla stát součástí chrámovému sboru. První má otázka však zněla: „Nebude vám všem vadit, že se nebudu modlit?“ Načež se mi dostala krásná odpověď s úsměvem: „Pokud nebude vadit tobě, že my se modlíme, tak v tom nevidíme problém“. Zlomový okamžik přišel před dvěma lety, když jsem zpívala za doprovodu varhanice Lucie Adamcové na svatbě. Rozmluva, která proběhla po obřadu mi změnila život a navždy zůstane pouze mezi mnou, Lucií a Bohem. Skrze ni a hudbu mě k sobě Bůh znovu přesvědčil otevřít srdce a nechat jej do něj vstoupit. Bylo to pro mne tak silné, že jsem začala přemýšlet o svatém křtu, jakožto dostání se ze scestí, na kterém jsem dlouhá léta byla. Nyní se připravuji i na otevření duše a přijmutí Boha nejen srdcem, ale celou svou osobou.

Adéla

Vyrůstal jsem ve striktně ateistické rodině, jediná babička z otcovy strany byla věřící. V dětství jsem měl kolem sebe spousty spolužáků a kamarádů, kteří byli z katolických rodin, ale výchova mě vedla v té době jiným směrem. Jistě, téměř každý se v určitých těžkých chvílích života odvolává na Boha, ale ne vždy to bývá to správné otevření Duchu svatému. V mém případě, ten bod zlomu přišel díky mé ženě. V době, kdy jsme spolu chodili a vzájemně se poznávali, byla pro mě modlou. Člověka s větší trpělivostí a oddaností bych jen

těžko hledal. Už tehdy jsem pochopil, že v „dobrém i zlém“ má dávno v sobě a vždy mi byla a je oporou, o kterou se mohu opravdu opřít. Petra mi k cestě víry velmi významně otevřela dveře. Začal jsem to všechno vnímat daleko intenzivněji a svět se mi zdál najednou čistější. Křesťanský svazek nám to vše posvětil a já se začal v té době svými slovy modlit za dítě. Boha jsem oslovil mnohokrát a najednou přišel ten nejkrásnější dar, který jsem si mohl kdy přát. Narodil se nám Sebastíánek a pro mě to byl jasný signál všech těch proseb, které jsem pronesl. Spoustu věcí a přístup k životu se tím pro mě mění, ale já vím, že tím správným směrem. Bude to pro mě velký den. Vstoupím do řad, do kterých jsem měl vstoupit již dávno, byl jsem ovšem slepý a hluchý.

Katechumen Vít

Byl jsem pokřtěný jako třítýdenní batole, teď je mi 33. A i když byly v mém životě chvíle, kdy jsem mluvil s Bohem, vnímal jsem se jako nevěřící. Taky jsem neměl odvahu víc se o to zajímat, mnohdy jsem byl slepý ke všem těm pozváním a varováním. Bůh mi věnoval víc pozornosti, než já jemu. Jeho obětím jsem říkal "vesmír", nešlo mi přiznat, že by to mohl být Bůh. O křesťanství jsem si myslel, že je to pověra a prázdné doufání.

Marihuana otevírá dveře vnímání, transcendentální zážitky a spojení s nekonečnem mě fascinovalo. Šel jsem dobrodružnou cestou, avšak za strašnou cenu. Nadhled se po čase ztratil a život se měnil v smrt. Devátou třídu jsem vyšel s vyznamenáním a teď jsem propadal. Experimenty s jinými drogami, alkohol a koketování se zlým skončilo strašlivou psychickou nemocí. Četl jsem si okultní literaturu, knihy o tajných naukách, východních náboženstvích a jiné. Pil jsem alkohol a nenacházel nic, co by mě skutečně oživilo. Ne a ne to nalézt. Něco jsem ztratil.

K buddhismu jsem měl vždy sympatii a bral jsem jej ze všech cest k "pravdě", ať už těch moderních "nových" až po ty tradiční, jako nejefektivnější. Na začátku této cesty jsem měl několik varování, přesto jsem pak pět let praktikoval z Budhova odkazu ty nejučinnější metody pro mysl, díky kterým může člověk dosáhnout osvícení během jednoho života. Jaké štěstí jsem měl, říkal jsem si. Proč jsem měl, ale v buddhismu problémy? Při iniciacích bylo vždy něco špatně, něco nebylo, jak má být. Dokonce i ve vztahu s učitelem, přesto, že náš Lama byl inkarnací ochránce a nikdy necítil strach, několikrát se stalo, že se při tom, jak se naše oči setkaly, ulekl. Myslel jsem, že je se mnou něco špatně. Nebylo! To, co jsem celý čas měl, byl Dar, který jsem dostal jako malý, Dar s kterým jsem nepočítal. "Živé znamení." Ježíš Kristus - na zemi a na nebi není vyššího jména. Je to tak! Žádná moc pokřtěnému neodepře a nesmaže synovství, zaručené a zaplacené krví Ježíše Krista.

Denně jsem meditoval na různé formy budhů. Jeden den byla meditace jiná, z hrdla začal vycházet zvuk, který jsem nekontroloval, líbil se mi, něco bylo za ním. Pak jsem si

uvědomil, že to je něco, co do té meditace nepatří, co se to stalo? Odpověď mě rozrušila, "andělé přišli na pomoc" vůbec jsem tomu nerozuměl. Přehlédl jsem to a dál pokračoval v budhistické praxi.

Během půl roku, jsem zažil zemětřesení, při němž jsem se buddhismu vzdal. Na mše svaté jsem nechodil. Jednu neděli jsem seděl na pohovce, přemítal jsem. Proč, když je křesťanství prázdné, tak se pokaždé, když je mše, já i všechno zalije světlem a životem? Tomuto nešlo říct ne.

Byl jsem ten, kdo nemiloval Boha, nepočítal s ním, a urážel jeho jméno tím nejhorším možným způsobem a dokonce s ním i bojoval. A co na to Bůh? Dal mi napít a utišil mou žízeň, poslal mi lidi, které budu potřebovat.

Pět let jsem byl "buddhistou" a používal ty nejučinnější metody pro mysl a rozvoj člověka a víte, co jsem zjistil? Že křesťanství se dotýká člověka stejně komplexně a má něco navíc. Nemusíme se rozpustit v oceánu, a celý vesmír, Pravda, Krása a transcendentno, všechna láska a život, počátek i konec se nám rozhodl představit osobně, sklonil se k nám a ponížil, abychom mohli být znovu jeho dětmi. Díky Bohu za jeho věrnost, trpělivost a lásku, za to, že je Otcem.

Prvokomunikant Dalibor

6. Světový den modliteb za povolání:

„Odvaha riskovat pro Boží příslib“

Od 6. do 12. května se v komunitách zasvěceného života, v seminářích, ve farních společenstvích, ale i jako jednotlivci modlíme zvláštním způsobem za duchovní povolání. Již tradiční Týden modliteb za povolání vyvrcholí na 4. neděli velikonoční, neděli Dobrého pastýře, kdy si církev po celém světě připomene už 56. Světový den modliteb za povolání. U této příležitosti se i letos na všechny věřící, především ale na mladé křesťany hledající své životní místo a poslání, obrací papež František se svým poselstvím, jehož hlavní myšlenkou je tentokrát „*Odvaha riskovat pro Boží příslib*“.

Papež František v něm pokračuje v dialogu, který s mladými lidmi zahájil loni v říjnu na Synodě o mladých, víře a rozlišování povolání a na nějž navázal i svými promluvami a setkáními na nedávném Světovém dni mládeže v Panamě. Vychází při tom z evangelního úryvku o povolání prvních učedníků u Galilejského jezera (Mk 1;16–20): „*Dvě bratrské dvojice – Šimon a Ondřej spolu s Jakubem a Janem – se právě věnují své každodenní práci rybařů.... Někdy jim bohatý úlovek vynahradil tvrdou dřinu, jindy ale celonoční námaha k naplnění sítí nestačila, a tak se k břehu vraceli unavení a zklamaní. Právě v těchto obyčejných životních situacích,*“ říká papež, „*se každý z nás vypořádává se svými touhami, které si v srdci nosí, a snaží se vynakládat úsilí tam, kde doufá..., že by mohl uhasit svou žízeň po štěstí.*“ Jako v případě

u Galilejského jezera (Mk 1;16–20): „*Dvě bratrské dvojice – Šimon a Ondřej spolu s Jakubem a Janem – se právě věnují své každodenní práci rybařů.... Někdy jim bohatý úlovek vynahradil tvrdou dřinu, jindy ale celonoční námaha k naplnění sítí nestačila, a tak se k břehu vraceli unavení a zklamaní. Právě v těchto obyčejných životních situacích,*“ říká papež, „*se každý z nás vypořádává se svými touhami, které si v srdci nosí, a snaží se vynakládat úsilí tam, kde doufá..., že by mohl uhasit svou žízeň po štěstí.*“ Jako v případě

všech povolání i zde je rozhodující osobní setkání s Ježíšem, v němž neočekávaně zahlédneme příslib radosti, která by mohla náš život naplnit. „*Boží povolání tedy není vměšováním se do naší svobody; není klecí nebo břemenem, které by Bůh nakládal na naše ramena, ale je láskyplným pozváním, skrze které nám Bůh přichází vstříc a zve nás do svého velkého plánu...*“ Papež František pak mladým jasně zdůrazňuje, že říct ano takovému příslibu v sobě nese i odvahu riskovat a učinit rozhodnutí: „*Je třeba se do toho pustit celou svou bytostí a čelit nové a netušené výzvě; znamená to zanechat všeho, co by nás chtělo držet uvázané k naší malé loďce a zabránit nám se definitivně rozhodnout.*“ „*A přece není větší radostí než riskovat vlastní život pro Pána,*“ pokračuje papež František a v závěru proto vyzývá mladé lidi k tomu, aby nebyli k Pánovu volání hluchí:

„*Pokud vás k tomuto životu volá, nezůstaňte jen sedět s prázdnými rukama v loďce, ale vložte svou důvěru v něj! Nenechte se nakazit strachem, který nás před výšinami, které nám Pán nabízí, ochromuje. Pamatujte na to, že těm, kteří zanechají své loďky a sítě a vydají se za ním, Pán slibuje radost nového života, která jim naplní srdce a doprovází je po cestě.*“

Sbírka na dostavbu kostela

Pravidelná veřejná sbírka na dostavbu kostela Svatého Ducha proběhne ve dnech **20. – 26. 5. 2019**. Pán Bůh zaplat' za vaše dary.

Pozvání

- Národní pochod pro život a rodinu proběhne v sobotu **27. 4. 2019 v Praze**.
Program: 10:30 – Katedrála – mše svatá
12:30 – Klárov- oběd a program pro děti a dospělé
14:00 – pochod pro život a rodinu centrem Prahy na Václavské náměstí
16:00 – zakončení u sochy sv. Václava
- Národní pouť ke 30. výročí kanonizace sv. Anežky české (1989-2019) proběhne v **Římě 11. – 13. 11. 2019**. Hlavní bohoslužba v České republice se bude sloužit v Praze v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha **16. 11. 2019**. Více informací na www.bihk.cz.

Své příspěvky můžete zasílat na adresu:

Gabriela Gottwaldová, Sées 1970, Staré Město, tel. 604 336 466

*šéfredaktor: Gabriela Gottwaldová, grafická úprava: Ing. Vojtěch Foltýnek
církevní schválení: P. Mgr. Miroslav Suhomel*

tisk: TYDRUPA - tiskárna Jiří Piluša

<http://www.farnoststaremesto.cz/> email: info@farnoststaremesto.cz